

Recensie: Stuck ★★★1/2***

DE Studio Antwerpen
zaterdag 9 november 2019

foto © Victoriano Moreno

Recensie:

Een maatschappijkritische tragikomische voorstelling voor zes-plussers is de bijna woordenloze voorstelling *Stuck* van Laika en Villanella. 6 jaar na *Nipt* maakten Judith de Joode en Rutger Remkes deze voorstelling vol losse scènes die over de inwoners van een flatgebouw gaat die letterlijk en figuurlijk naast elkaar wonen. Hoogstens komen ze elkaar sporadisch tegen in de lift of in de inkomhal. In *Stuck* zien we dus een maatschappijkritische voorstelling die weliswaar op humoristische manier het leven in een (groot)stad toont: anoniem, individualistisch en vooral (hier ook letterlijk te zien) dicht bij elkaar gepakt. Stefan Jakiela die voor de scenografie tekende plaatst de verschillende personages in een flatgebouw dat veel te klein is. Het flatgebouw op zich is ook een personage dat lijkt te leven wat te horen is in het geluid van onder andere het brandalarm, machinerie, gezoem van een mug, het geluid van de liftdeuren, enz. De plafonds zijn er te laag, zodat de personages die Judith de Joode, Rutger Remkes, Vanja Rukavina en Lois Brochez neerzetten, letterlijk (en sommigen ook figuurlijk) gebukt door het leven moeten gaan. Gekneld zijn ze letterlijk, maar ook figuurlijk in hun situatie die voor enkelen uitzichtloos lijkt. Het publiek mag als voyeurs hun doen en laten aanschouwen tot de vier op het einde ontdekken dat ze heel de tijd begluurd zijn geweest door ons.

Een over de ganse lijn sterk spelende Lois Brochez zet in *Stuck* zowel een zeer traditioneel geklede oudere zwarte dame neer, een vrouw die niet goed te been is, en een mannelijke bokser die weinig succesvol blijkt en dan maar via een koerier trofeeën laat aanrukken om naar de buitenwereld uit te laten schijnen hoe goed ie is. Verder zet ze ook een verfijnde chique dame neer op hakken die net in een kauwgom heeft getrapt en zichtbaar dat maar niets vindt. Judith de Joode is de conciërge die stiekem een appelsien steelt uit de tas van de dame en haar hondje kwijt is waardoor ze genoodzaakt is affiches uit te hangen of wanneer ze een bewoner ontmoet die te beschrijven met 'waf!'. Daarnaast zet ze ook een tienermeisje "een junk" neer met roze puntjes dat haar lege blikjes laat rondslingeren en kauwgom overal plakt. Ze voelt iets voor een nerd uit het gebouw waarmee ze flirt, indruk op hem makend door een kauwgumbel te blazen of die roze kauwgom zo lang mogelijk uit te trekken voor ze die in zijn mond steekt. (wat een subtiele verwijzing naar zoenen is, net als die scène waarin een van de homo's een mug inslikt en de Heimlich-greep die de andere acteur uitvoert, ook een subtiele seksuele verwijzing is.)

Vanja Rukavina en Rutger Remkes spelen naast het cultuurminnend homokoppel dat belezen is en musicceert, ook de verlegen nerd uit het gebouw dat dringend naar het toilet moet, een single man die op ingenieuze wijze met de kleine ruimte wel weg kan door een eitje in een eierdop te steken die aan enkele koordjes hangt, een kuisvrouw en een rochelende koerier (die tevens inbreekt). Buren worden ingezet als babysit. Eerst worden er twee kinderen gedropt in een al erg klein appartementje, na verloop van tijd drie. Dat alles gebeurt snel snel, wat dan weer aantoont hoe we onszelf najagen en in tijdsgebrek geraken in onze huidige maatschappij. Of hoe *Stuck* doeltreffend een hedendaagse mini-samenleving toont die doet nadenken. Achter ons hoorden we een jong toeschouwertje meermaals 'OMG!' uitroepen tijdens de voorstelling. Of hoe het leven zoals het is, het appartementsgebouw, hier uitgegroot in een verkleinde ruimte zelfs de allerjongsten het correcte inzicht

bezorgt: OMG!

< Bert Hertogs >

Credits:

Concept Judith de Joode en Rutger RemkesVan en met Judith de Joode (Bog, hetpaleis, Laika, e.a.), Rutger Remkes (Young Gangsters, Maas, Toneelgroep Maastricht, e.a.), Vanja Rukavina (Toneelgroep Amsterdam, Het Nationale Theater, e.a.) , Lois Brochez (De Warme Winkel, Michiel Vandevelde, e.a.)Eindregie Suze MiliusGeluidsontwerp Adriaan Van de VeldeDramaturgie Mieke VersypScenografie Stefan JakielaKostuums Johanna Trudzinski